

vidět zblízka dnešní mágy, Jany Křtitele nebo učedníky, abychom tuto slávu živě zaregistrovali. Snad nejdůležitější je ale vědět, že se Bůh stále stará. Že šťastné i nešťastné životní příhody, druzí lidé atd., mohou být hvězdou, znamením, které člověka přivede ke Kristu, k víře. Hvězda je tu ovšem jen na čas, pak se ztratí, byť by zářila sebevíc. Dav od Jordánu se rozejde, svatba skončí, víno se vypije. Ale kdo našel Krista, ten už tohle všechno nepotřebu-

je. Boží sláva v Kristu se ho dotkla, vstoupila do jeho života. Zbývá tedy zaradovat se a s Ježíšem chodit dalším životem. A pokud náhodou my někomu sloužíme jako hvězda, nesmíme sami zapomenout, že tato naše úloha je důležitá, ale jen přechodná. Hvězda mizí, Kristus – byl-li nalezen – zůstává navěky. Bůh se stará. I prostřednictvím nás lidí. Neustále a věrně.

P. Aleš Opatrný

AKTUÁLNÍ INFORMACE

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Začátek roku patří již tradičně **Tříkrálové sbírce**. V letošním roce bude koledování probíhat **od 1. do 16. ledna 2022**. Kasičky jsou zapečetěny, křídý posvěceny, koledníkům požehnáme **2. 1. 2022** po mši svaté, ale... Stejně jako v loňském roce do poslední chvíle nevíme, zda budeme moci osobně napsat na dveře vašeho domu požehnání „*K+M+B+2022*“ – *Christus mansionem benedicat, tj. Kristus požehnej tomuto domu*.

Pevně věříme, že budeme moci vyjít do ulic a v této složité době duchovně podpořit vás všechny. Víme, že vzhledem k dlouhodobé tradici mnoho z vás koledníky očekává, má pro ně připravené cukroví a koleda je pro ně doslova potěšením. Právě ale vzhledem k nejasné současné situaci je i pro letošní rok připravena také **online kasička**. Aby byla v takovém případě částka připsána právě k naší koledě (a výtěžek se tak poté vrátil do našeho regionu), bude nutné případný příspěvek zaslat bezhotovostně na účet Tříkrálové sbírky **66008822/0800** s variabilním symbolem **777941701**.

Jak jistě víte, výtěžek sbírky je určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí, a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá. Do loňského roku jsme v Semilech a okolí, kde naše sbírka probíhá, z výtěžků rozdělili téměř 800 000 Kč. Jakékoliv další informace a zájem o případnou návštěvu koledníků můžete tradičně získat na telefonním čísle 602 111 025.

Děkujeme vám všem za vaši dobrotu a věrnost, kterou Tříkrálové sbírce zachováte. Vaší věrnosti a dobroty si nesmírně vážíme, protože jen díky ní můžeme pomáhat potřebným lidem. Děkujeme Vám a vyprošujeme Vám požehnání do roku 2022.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 30. prosince 2021. **Uzávěrka následujícího čísla: 13. ledna 2022.** Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 1 2. ledna 2022

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 3. 1. – 16. 1. 2022

3. 1. Po	–	–	–	
4. 1. Út	KA	17.00	za ++ rodiče Klementa a Irenu	
5. 1. St	KO	17.00	vigilie ze slavnosti Zjevení Páně	žehnání vody, kadidla a křídý za uzdravení Stanislava
6. 1. Čt	KA	08.00	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ	za požehnání v době zásnub a přípravy do manželství
7. 1. Pá	KO	17.00	za Miloše Kousala a jeho rodiče Emila a Annu Kousalovy	od 16.00 v KO svátost smíření
8. 1. So	KA	17.00	za staré rodiče	
9. 1. Ne	KO	08.30	Svátek Křtu Páně	za † Vladimíra Kubíka a jeho manželku Helenu
10. 1. Po	–	–	–	
11. 1. Út	KK	16.30	mše sv. pro děti	
12. 1. St	KA	08.00	za rodinu Imricha Smataníka	
13. 1. Čt	–	–	–	
14. 1. Pá	KA	17.00	za † Taňu a babičku	
15. 1. So	KA	17.00	za farníky	
16. 1. Ne	KO	08.30	2. neděle v mezidobí	za ++ Jozefu a Ludovíta Kafříkovy
	CH	15.00	na úmysl	



Farnost sv. Petra a Pavla

JAK NEZTRATIT DOBRU NÁLADU?

Snad i vy jste dostali plno vánočních a novoročních přání. Mnohá jsou upřímná a křesťanská, ale množí se počet těch, která mluví jen o úspěších v novém roce, případně o pohodě a dobrém zdraví. Svědčí to o úpadku křesťanského smýšlení a o plíživém mizení eschatologické naděje.

V co dnes lidé doufají? V co doufají křesťané? I v teologii se objevily určité proudy, které naléhají na nápravu věcí pozemských a na osvobození utlačovaných, ale přitom stále víc a víc nechávají stranou právě ty věci nejdůležitější, *eschata*. Nakonec i my někdy přešlapujeme v rozpacích u lůžka umírajících, a zvlášť před jejich příbuznými máme potíže přiznat pravdu. A co je ta pravda?

Ta pravda je, že se před tím umírajícím zvedá opona k tomu, *co oko nevidělo, co ucho neslyšelo a nač člověk ani nikdy nepomyslí, k tomu, co Bůh připravil těm, kdo ho milují* (1 Kor 2,9). V tom je ale asi právě ten zádrhel, že si to neumíme představit. Že je to mimo náš prostor a čas. Že si často myslíme, že naše duše je něco, co od nás po smrti odletí kdo ví kam, a my že skončíme v hrobě. Jenže to JÁ, které se chvěje o své štěstí, to JÁ, které má své úzkosti a touhy, které touží po životě a po lásce, bude žít dál. *Non totus moriar*, říkal už pohan Cicero. Na to se dnes mnoho nemyslí, i my se často necháváme strhnout mentalitou, která vidí ve smrti definitivní konec, která nedovede jít dál než do tmy hrobu nebo kremační pece. A tak se dnešní člověk vlastně nemá na co těšit. Ta nejhlubší touha jeho srdce, touha po životě, po světle, po nekoneč-

né lásce, tato touha, kterou nelze nikdy úplně udusit, ta tu stojí bez naděje na ukojení. Je se pak co divit, že se takový člověk, zvlášť je-li mladý, vrhne na drogy, aby aspoň někde a v něčem našel chvíli štěstí? Lidé dříve také věděli o tom, že existují různé opojné látky, už od dob Noemových. A přece je nežívali tak lačně jako dnešní mladá generace: měli naději.

Otevřeme si Nový zákon, zvlášť listy apoštolů. Tam nenajdeme skoro stránku, která by nebyla prodchnuta touhou po shledání se vzkříšeným Pánem. Samozřejmě, většinou se to týká očekávání paruzie. Ale je tam jasná i touha po osobním setkání s ním hned při smrti. *Mám touhu zemřít a být s Kristem*, volá svatý Pavel, *to je věc mnohem, mnohem lepší* (Flp 1, 23). Což to nebude největší den naší existence? Objevit se tváří v tvář před Kristem, který je Pravda a Láska. Uvidět se v Pravdě – to bude asi pálit, to bude očistec – ale zároveň padnout do náručí nekonečné Lásky. To mi skoro nikdo o Vánocích nepřál.

A přece jenom tato naděje, tato eschatologická naděje mi může účinně pomáhat, abych neztratil dobrou náladu v trampotách, které nám následující rok přinese. Ať jsou jakékoliv. Pro mne je proto útěšné modlit se při mši svaté po otčenáši tu krásnou modlitbu: *Pomoz nám, ať se nikdy nedostaneme do područí hříchu, ať žijeme v bezpečí před každým zmatkem, a ať s nadějí očekáváme požehnaný příchod našeho Pána Ježíše Krista*. Není to pěkné přání do nového roku?

biskup Jaroslav Škarvada

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ (6. LEDEN)

V lidech je odedávna přesvědčení, že se významné věci a významní lidé musí představovat za význačných okolností. Ceremonie královských dvorů, oslavy božstva, přivítání

slavných osob apod., to všechno byly, popřípadě dodnes jsou velké a okázalé události. Čím větší pán, tím větší mumraj, sláva, vzruch kolem, tím větší podíváná. A tak nás může

někdy i mrzet, že křesťanství za tímhle vším jaksi pokulhává. Neměl by se ale význam Kristův, velikost Boží, závažnost křesťanství ukázat nějak víc a jasněji, tak, aby to nemohl nikdo přehlédnout? Nešlo by to nějak, aby se Bůh zjevil světu srozumitelně, aby bylo všem jasné, o jak velkou událost jde? Nebylo by to nakonec na prospěch lidstvu?

Abychom si nevymýšleli, podívejme se na dnešní svátek. Od starokřesťanských dob byly jeho náplní tyto tři události (dnes jsou zachovány v antifoně v breviáři):

- 1) zjevení se Krista jako krále pohanům z východních zemí („Třem králům“);
- 2) Ježíšův křest v Jordánu;
- 3) proměnění vody ve víno v Káně („Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.“ Jan 2,11).

Mešní liturgie zachovává vlastně dnes jen jeden prvek – zjevení mágům, mudrcům. Ale v mešních modlitbách se mluví o zjevení se Boží slávy, tedy božství samotného. Mluví se vlastně o nejvýznamnější věci ve vesmíru. A jak se to děje, za jakých okolností? Jistě, jsou tu královské dary, zlato, kadidlo, myrha, ale vše v bezvýznamném Betlémě, v chudém přibytku, u malého dítěte a dvou obyčejných chudých lidí. V Jeruzalémě věděli jen to, co se dozvěděli od mudrců, a v Římě nevěděli nic. Natož kdekoliv jinde. Ale my mluvíme o zjevení se Boží slávy. Ostatně ani křest v Jordánu, natož zázrak v Káně nebyly světodějnými a světoznámými událostmi. Nepřeháníme tedy poněkud? Ne, spíš je ale třeba vidět a pochopit, jak se Bůh zjevuje. Co tím sleduje. Vidíme, že ne veřejné deklarování, natož ohromení veřejnosti. Na Boží slávě se nic nemění, jestli ji poznává najednou pět nebo pět milionů lidí. Ale člověk jí může zřejmě být zasažen nebo osloven jen jakožto osoba, ne jako dav.

Bůh jde (celé Písmo o tom mluví) u všech důležitých věcí od člověka k člověku, od jed-

ného lidského srdce k druhému. Lidské srdce, lidský život, lidská víra a poslušnost, to jsou zřejmě prostory, do nichž Bůh vstupuje. Betlémská hvězda svítí na obloze, ale vede jen ty, kteří se Bohu otevřeli. Nevíme, kolik těch mudrců bylo a jaké byly jejich osudy dále. Víme ale, že se Bůh stará. Že dal Izraeli Mojžíše, Zákon, proroky, že tisíc let připravoval půdu pro příchod Mesiáše, ale bylo pak na jednotlivých lidech, jestli Mesiáše přijmou. Herodes a znalci Písma v Jeruzalémě a po nich mnozí jiní až podnes neuspěli. Nebylo jim nic platné to, co znali, když jejich rozum i srdce zůstávaly zatvrzelými. A Bůh se stará i o pohany. Dal jim možnost, aby v tom, v čem byli doma, tedy ve zkoumání hvězd, poznali totéž, co mohli poznat vzdělání Židé z Písma: že jde o Mesiáše, Krále, Božího zachránce. A tito pohané vzali Boží nabídku vážně. Uvedli ji v život a nechali se vést hvězdou, tedy Božím znamením. Našli potom Mesiáše, krále, naplnili svůj úkol, dosáhli cíle. A mnozí a mnozí po nich.

Od té doby dává Bůh svá Písma i své „hvězdy“ lidem do života. A někteří se zachovávají jako Herodes, jiní jako znalci Zákona a někteří jako pohanští mudrcové, kteří užili svého vědění tím nejlepším způsobem: k poznání Božích věcí. A tak Bůh, který se o nás stará, se opravdu postará o toho, kdo má srdce otevřené, kdo je ochoten rozpoznat i ve skromných podmínkách Boží slávu. Podobně se postaral o Jana u Jordánu i o učedníky v Káně. Vzešlo jim poznání Boží slávy v Ježíši – a uvěřili v něho.

Zkušenosti ukazují, že Bůh dává i dnes své hvězdy, které vedou ke Kristu. Dělá před očima jednotlivců nebo skupinek (ale ne davu!) svá znamení jako před učedníky v Káně, takže mohou v Ježíše uvěřit. Prohlašuje ve své církvi podobně jako u Jordánu, že Ježíš je jeho milovaný Syn, plný Ducha, a že je nanejvýš dobré poslouchat ho. Bůh zjevuje svou slávu, ale my musíme být dotčeni sami nebo musíme sami